

der ikke nåede at afgive betænkning inden folketingsårets slutning.

36. Forslag til lov om ændring i lov nr. 171 af 31. marts 1953 om valg til folketinget. (Af *Steen, Bertel Dahlgaard, Aage Fogh, Jørgen Jørgensen (Lejre)* og *Skytte*). [A. sp. 121].

Fremsat mundtligt i folketinget ¹⁴/₁₀ (F. sp. 38). 1. beh. ²⁷/₁₀ (F. sp. 456). Partiernes ordførere: Holger Eriksen, Harald Nielsen, Poul Sørensen, Steen, Alfred Jensen og Hans Hansen (Rørby). 2. beh. ⁸/₁₂ (F. sp. 1568). 3. beh. ¹⁵/₁₂ (F. sp. 1936).

I valglovens § 43 bestemmes, at et parti kun kan få *andel i tillægsmandaterne*, hvis det enten har opnået mindst et kredsmandat eller i landet som helhed har opnået mindst 60 000 stemmer eller indenfor hvert af de tre områder, som landet er inddelt i, har opnået mindst lige så mange stemmer som det gennemsnitlige antal gyldige stemmer, der i området taget som helhed er afgivet pr. kredsmandat.

I stedet foresloges det i nærværende lovforslag — i overensstemmelse med, hvad der allerede under valglovsforslagets behandling i den foregående samling var stillet ændringsforslag om fra radikal side (årbog 1952—53, side 261) — at ethvert i valget deltagende parti skulle kunne komme i betragtning ved fordelingen af tillægsmandaterne, når det enten havde opnået et kredsmandat eller indenfor et af de tre områder havde opnået mindst lige så mange stemmer, som i gennemsnit var afgivet pr. mandat (kreds- og tillægsmandater) i landet som helhed.

Som ordfører for forslagsstillerne gjorde *Steen* ved fremsættelsen af lovforslaget tilsvarende synspunkter gældende som ved valglovsforslagets behandling, og han udtalte håbet om, at de tilstrækkelig stort antal medlemmer ville erkende, „at de bestemmelser, der ved sidste valglovsrevision blev indsat i loven, allerede ved det første valg, hvor de var gældende, virkede på en måde, der er lidet stemmende med det, som er forholdstalsvalg-mådens idé, mening og formål, nemlig at sikre en ligelig repræsentation for de forskellige anskuelser blandt vælgerne; dette kan